

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Stalna služba u Benkovcu
Stjepana Radića 10 23420 Benkovac

Poslovni broj: Psp-21/2026-6

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Benkovcu, OIB: 78866932443, po sutkinji toga suda Danijeli Števanja, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Filipa Berića iz Kruševa, Crna Punta, Novigradska 21C, OIB: 18601196142, zastupan po punomoćniku Lovri Vitlovu, odvjetniku iz Zadra, protiv tuženika Dušana Krnjajića iz Kruševa, Crna Punta, Novigradska 21A, OIB: 62702053454, zastupan po punomoćnici Zrinki Prlić, odvjetnici iz Zagreba, zbog smetanja suposjeda, nakon održane glavne i javne rasprave, 28. rujna 2026.

r i j e š i o j e

I. Usvaja se tužbeni zahtjev koji glasi:

1. Utvrđuje se da je tuženik smetao tužitelja u posljednjem mirnom suposjedu dijela č.z. 3192/451 k.o. Kruševo, označenom slovima A-B-C-D-A, ukupne površine 35m², i žutom bojom, na Skici sudskog očevida stalnog sudskog vještaka za geodeziju Frane Vlatkovića, dipl.ing.geod., od 28.03.2024.g., koja skica je sastavni dio ovog rješenja, na način da je dana 22.05.2023.g. na navedenom dijelu nekretnine parkirao odnosno dozvolio parkiranje dva osobna automobila, čime je u potpunosti onemogućio tužitelja u dotadašnjem načinu korištenja predmetnog dijela nekretnine.

2. Zabranjuje se tuženiku da ubuduće smeta tužitelja u suposjedu dijela č.z. 3192/451 k.o. Kruševo, označenom slovima A-B-C-D-A, ukupne površine 35m², i žutom bojom, na Skici sudskog očevida stalnog sudskog vještaka za geodeziju Frane Vlatkovića, dipl.ing.geod., od 28.03.2024.g., koja skica je sastavni dio ovog rješenja, na isti ili sličan način, sve u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja.

3. Dužan je tuženik u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja nadoknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 1.972,24 eura, zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja ovog rješenja pa do isplate, a koja se izračunava za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, sukladno članku 29.st.2. i 8. Zakona o obveznim odnosima (Nar.Nov.;35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22), i to sve u roku od osam (8) dana od

pravomoćnosti ovog rješenja, dok je u preostalom dijelu odbijen zahtjev kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi, u bitnom, da su stranke upisane kao suvlasnici nekretnine čest. zem. 3192/451 k.o. Kruševo, da su stranke u posjedu te nekretnine, da se stranke nalaze u suposjedu dijela te nekretnine koja u naravi predstavlja dio dvorišta kojim se kao kolnikom dolazi do dijelova dvorišta koji su u samostalnom posjedu stranaka. Nadalje je naveo da je 22.05.2023. primijetio da je tuženik na predmetnom dijelu dvorišta parkirao dva osobna vozila i onemogućio tužitelja pristupiti automobilom do svoje nekretnine kao što je inače činio pa da je na taj način tužitelj smetan u posljednjem mirnom suposjedu dijela čest. zem. 3192/451 k.o. Kruševo i da se takvo ponašanje povremeno i nastavlja.

2. U odgovoru na tužbu (l.s. 13-16) tuženik navodi da osporava da bi tužitelj bio posljednji mirni i neposredni suposjednik dijela čest. zem. 3192/451 k.o. Kruševo koji u naravi predstavlja dio dvorišta kojim se kao kolnikom dolazi do dijela dvorišta koji su u samostalnom posjedu stranaka, da osporava aktivnu legitimaciju tužitelja jer da isti ničim nije dokazao da se nalazio u ikakvom a kamoli posljednjem mirnom posjedu predmetu spora, da osporava pasivnu legitimaciju tuženika jer da tužitelj nije dokazao da je tuženik izvršio čin smetanja posjeda na u tužbi opisani način odnosno 22. svibnja 2023. parkirao dva osobna automobila i time onemogućio tužitelja pristupiti osobnim vozilom do svoje nekretnine kako to da inače radi, da tužitelj nije dokazao da priložena fotografija datira od 22. svibnja 2023. te je istakao prigovor prekluzije prava na podnošenje tužbe zbog smetanja posjeda jer da nije poznato kada je nastala priložena fotografija. Predložio je odbaciti odnosno podredno dobiti tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

3. U podnesku od 3.12.2023. (l.s. 25-28) tužitelj je naveo, u bitnom, da su navodi izneseni u odgovoru na tužbu neosnovani i netočni i da predstavljaju paušalno osporavanje tužbenog zahtjeva.

4. Na ročištu za očevid od 28.03.2024. (l.s. 59-61) tužitelj je pokazao što predstavlja predmet spora te je utvrđeno da isti predstavlja u naravi dio dvorišta širine 3 m i tada neodređene duljine po kazivanju punomoćnika tužitelja i da se na istom nalazi osobno vozilo u vlasništvu tuženika koje se sa cca polovinom volumena nalazio na predmetu spora.

5. U podnesku od 14.05.2024. (l.s. 77-78) tužitelj je uredio tužbeni zahtjev u skladu sa skicom sudskog očevida (l.s. 64-66).

6. U dokaznom postupku sud je izveo dokaz uvidom u fotografije (l.s. 5 i 29-35), izvod iz katastarskog plana (l.s.6), izvadak iz zemljišne knjige (l.s. 7-8) i nalaz i skicu sudskog vještaka Frane Vlatkovića dipl. ing. geod. (l.s. 64-66) te su u saslušani svjedoci Gojko Jerković (l.s. 59-61), Ana Jerković, Josip Berić, Dijana Berić (l.s. 85-89) i Vinko Stekić (l.s. 92-94), odluka Županijskog suda u Splitu posl. br. GŽ- 1882/2025 od 20. travnja 2026. (l.s.1-5).

7. Tužbeni zahtjev je osnovan.

8. Predmet ovog parničnog postupka je zahtjev tužitelja prema tuženiku radi pružanja pravne zaštite zbog smetanja suposjeda od strane tuženika i to na dijelu čest. zem. 3192/451 k.o. Kruševo površine 35 m² označeno slovima A-B-C-D-A i žutom bojom na skici sudskog očevida sudskog vještaka Frane Vlatkovića dipl. ing. geod. od 28.03.2024.

9. Također je među strankama sporno je li tužba podnesena u zakonskom roku odnosno da li je nastupila prekluzija podnošenja tužbe, kao i to da li je tužitelj zadnji mirni suposjednik predmeta spora, odnosno je li aktivno legitimiran, te da li je čin smetanja učinio tuženik pa da bi bio pasivno legitimiran.

10. Županijski sud u Splitu donio je odluku poslovni broj GŽ- 1882/2025 od 20. travnja 2026. kojom je uvažena žalba tužitelja te ukinuto rješenje ovog suda poslovni broj Psp-49/2023 od 20. svibnja 2025., te je predmet vraćan u ponovni postupak.

10.1. Prema čl. 24. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17-dalje ZV-a) svaki suposjednik ovlašten je štiti suposjed putem suda od samovlasnog smetanja trećih osoba, a od drugih suposjednika jedino ako su ga potpuno isključili od dotadašnjeg suposjeda ili su mu bitno ograničili dotadašnji način izvršavanja faktične vlasti.

10.2. Odredbom čl. 21. st. 1. ZV-a je propisano da koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda. Stavkom 3. istog članka propisano je da pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od 30 dana od dana kad je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastaloga smetanja.

10.3. Prema odredbi čl. 10. st. 1. ZV-a posjednik je osoba koja ima faktičnu vlast glede neke stvari, prema odredbi čl. 19. st. 1. ZV-a posjed traje dok traje posjednikova faktična vlast glede stvari, a prema odredbi čl. 22. st. 2. ZV sud pruža zaštitu posjeda u posebnom, hitnom postupku, prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvom društvenom, javnom ili sličnom interesu.

10.4. Odredbom čl. 441. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. r. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025 -dalje ZPP) je propisano da raspravljanje o tužbi zbog smetanja posjeda ograničit će se samo na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja. Isključeno je raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.

10.5. Uvidom u zk. uložak 1776 k.o. Kurševo je vidljivo da su tužitelj i tuženik suvlasnici na kat čest. 3192/451 kuća i dvor, površine 334 m², s tim da je tužitelj suvlasnik za 1/3 dijela a tuženika za 1/9 dijela.

11. Uvidom u fotografije koje prileže spisu (l.s. 29-31) je da su na predmetu spora parkirana vozila koja se nalaze na predmetu spora i to dana 23. svibnja 2023. 9.7.2023., 24.7.2023, 31.7. 2023, 11.8.2023.

11.1. U dokaznom postupku sud je saslušao stranke ovog postupka, te svjedoke i to Gojka Jerkovića, Anu Jerković, Stjepana Begonju, Josipa Berića i Dijanu Berić, Vinka Stekića, te stranke Filipa Berića i Dušana Krnjaića.

11.2. Svjedok Gojko Jerković u bitnome navodi da su stranke suposjednici predmeta spora, dugo godina, a isti su posjedovali na način da bi ušli vozilom na predmet spora, iskrcati stvari i vozilo makli sa predmeta spora. Spor da je nastao kada se počelo parkirati puno auto na predmetu spora, ali ne zna tko je bio parkirao vozila. Predmet spora više koriste roditelji tužitelja, s tim da tužitelj koji živi u Njemačkoj dođe jednom godišnje i to za vrijeme godišnjeg odmora. Navodi da nije bio na predmetu spora 22. svibnja 2025. a da su dvorišna vrata uvijek zatvorena osim ako netko ulazi odnosno izlazi, a da Berići imaju ključ od tih dvorišnih vrata.

11.3. Svjedokinja Ana Jerković u bitnome navodi da poznaje stranke ovog postupka, koje drže u suposjedu predmet spora, nije sigurna oko datuma kada su vozila bila parkirana na predmetu spora, zbog proteka vremena ali je sigurna da kada bi prolazila da je često vidjela tamo parkirana vozila. Nije sigurna niti čija su vozila ili od vlasnika ili od gostiju, ali da sumnja da su bila tužiteljeva jer on samo uđe u predmet spora svojim vozilom, iskrca stvari napusti predmet spora. Na ulazu u predmet spora postoje ulazna vrata, te da je ključ istih imao i tužitelj, a nije koristio tužitelj predmet spora, jer on nije imao mjesta za parkiranje vozila, a da je bilo dana kad bi tužitelj mogao ući kroz predmet spora, a bilo je dana i kada nije, a da joj je sve poznato po kazivanju tužitelja. Nadalje navodi da tužitelj ima ključeve od ulaznih vrata, te da tužitelj u situaciji kada ne može proći vozilom parkira svoje vozilo na terenu njezine unuke. Tuženik da po pozivu tužitelja kada je kontaktiran zbog nemogućnosti korištenja tog prostora i parkiranja svojih vozila odgovara različito nekad bi udovoljio a nekad bi se oglušio, a misli da tuženik tako provocira tužitelja, u to se osobno uvjerila a nekad bi joj i tužitelj rekao za te situacije.

11.4. Svjedok Josip Berić navodi da predmet spora koriste on i njegova supruga i troje djece Filip Berić, Domagoj i Simona Nikolaš ranije Berić, a isto tako da ga koristi i Dušan Krnjajić. Najčešće da ga koristi supruga i on, a sin Filip ga koristi povremeno kad dođe iz Njemačke, ali da imaju problema, jer im nekada bude otežan pristup do njihove kuće koja se tu nalazi u nizu u prvom redu sa osobnim vozilima, a ponekad je teško i pješice proći do izlaznih vrata dvorišta. Navodi da su parkirana vozila u vlasništvu Dušana Krnjajića, ali znaju biti parkirana vozila njegovih gostiju. Navodi da nitko osim njih i obitelji Krnjajić ne parkirala vozila na tom dijelu, te da njegov sin Filip i on imaju ključ od ogradnih vrata predmeta spora, odnosno predmetnog dvorišta. Predmet spora da služi za pristup njihovoj kući i tuženiku za pristup njegovoj kući. Svjedok navodi da bi se njegov sin i on zbog nemogućnosti pristupa svojoj kući obratili tuženiku te bi on ponekad odbio pomaknuti parkirano vozilo, a ponekad bi udovoljio traženju, a najčešće bi odbijao suradnju zbog čega da su pokrenuli ovaj postupak. Svjedok tvrdi da i danas ponekad ne mogu prići vozilom svojoj kući. Navodi da je čin smetanja suposjeda bio 22. svibnja 2023, te je on bio na predmetu spora, dok njegov sin Filip toga dana nije bio prisutan, smatra da je vozilo u vlasništvu tuženika, jer je to vozilo i ranije viđao na predmetu spora.

11.5. Svjedokinja Dijana Berić u bitnome navodi da su stranke suposjednici predmeta spora te ga zajednički koriste. Navodi da imaju problema s tuženikom jer da zbog parkiranog vozila tuženika ne mogu pristupiti svojoj kući, te da ga oni moraju moliti da pomakne vozilo kako bi svojim vozilom došli do kuće. Navodi da tuženik uvijek makne vozilo ali da je utužene prigode u svibnju 2023., ne zna točan datum situacija eskalirala, zbog čega je njezin sin podigao tužbu. Najčešće taj pristup kući bi koristili suprug i ona. Svjedokinja navodi da ona i njezina obitelj imaju ključeve od predmeta spora. Utužene prigode u svibnju 2023. da su bili prisutni njezin suprug i ona, tuženik i njegova supruga, a da je utužene prigode situacija eskalirala jer tuženik nije htio maknuti vozilo. Kada nije moguću prići kući preko predmeta spora, da vozilo parkiraju iznad kuće.

11.6. Svjedok Vinko Stekić navodi da predmetno dvorište koristi Dušan Krnjajić kao i Josip Berić kada mu to dozvoli Dušan Krnjajić. Navodi da Josip Berić povremeno svojim vozilom pristupa stanu odnosno stambenoj jedinici u kojoj stanuje, ali ne može ga koristiti svojim osobnim vozilom, nego samo pješice, a navodi i to da Josip Berić i Dušan Krnjajić mogu pristupiti svojim vozilom svojoj kući s gornju stranu, ali da oba na isti način koriste pristup svojoj kući. Nadalje svjedok navodi da predmet spora više koristi Dušan Krnjajić a povremeno da tu parkira i Josip Berić, kada Dušan nije tu, a da Dušan povremeno parkira svoj dva vozila na predmetu spora. Tvrdi da Berić Josip odnosno Berići imaju ključ od ulaznih vrata dvorišta, a da su ta ulazna dvorišna vrata najčešće zatvorena.

11.7. Tužitelj Filip Berić u svom iskazu navodi da je raniji vlasnik apartmana bio njegov djed, kojeg je on naslijedio za isti, a on je taj apartman kupio negdje 2006. godine. Gospodin Krnjajić da je već bio vlasnik apartmana u toj zgradi, te da nitko osim njih i Krnjajića ne koristi tu zgradu kao niti dvorište koje je u suvlasništvu i suposjedu obitelji Krnjajić i njegove obitelji. Ključ od ulaznih vrata ima on odnosno njegova obitelj i gospodin Krnjajić. Tim dvorištem da se jedino još koriste gosti apartmana koje tuženik iznajmljuje. Smetanja od strane tuženika da je bilo i ranije u više navrata, i to na način da parkira svoje vozilo pa oni ne mogu doći do ulaznih vrata svog apartmana, pa moraju zvati tuženika da makne vozilo, te on to nekad napravi odmah, a nekad ga moraju i više puta zvati. Utužene prigode da je parkirao vozilo marke Kia za koje zna da je u vlasništvu tuženika a to da je bilo negdje 21. ili 22. svibnja 2023. Navodi da nije bio prisutan tom spornom događaju ali da su ga roditelji o tome obavijestili, te da su mu poslali fotografije na kojima je vozilo tuženika bilo parkirano na spornom dijelu dvorišta, tako da njegovi roditelji su bili onemogućeni da pristupe vozilom do njihovog apartmana. Tada da je došlo do verbalnog sukoba između tuženika i njegovih roditelja, zbog čega da su i pokrenuli ovu tužbu. Od kupnje apartmana pa do unazad par godina nisu imali problema s Krnjajićem. Nije mu poznat razlog ovih smetanja u suposjedu, ali da je tako prije par godina zazidan bio zid kojim im je zapriječio ulaz u ovo dvorište odnosno nisu mogli doći do apartmana, oni da su isti srušili. Navode da djeca tuženika uredno parkiraju vozilo i ne prave im smetnje. Navodi da je i kasnije smetan u korištenju suposjeda, te to traje i danas jer tuženik i dalje parkira vozilo tako da on ne može prići apartmanu vozilom. Tuženik da nema gdje drugo parkirati vozilo, ali kada ga parkira ispravno da njega i njegovu obitelj ne smeta u prolazu. Navodi da se znalo događati da vozilo za odvodnju ne bi moglo prijeći septičkoj jami koja se nalazi iza spornog dijela, jer bi tuženik na tom dijelu parkirao 4 vozila, kako svoja tako i vozila gostiju, ali da to nije bilo uvijek nego se znalo događati. Sporni dio koristi da bi vozilom došao do apartmana. Tužitelju je predložena skica mjesta događaja, te je isti naveo da može

parkirati van žutog okvira na skici. Njegovi roditelji da mogu doći pješice do apartmana ali ne i vozilom, a kupljeno je tako da se može pristupiti apartmanu i vozilom. Navodi da tuženik nije mijenjao bravu, te da oni nisu smetati od strane tuženika kada ne boravi u zgradi koja je kod predmeta spora.

11.8. Tuženik Dušan Krnjajić navodi da je suvlasnik i suposjednik kako apartmana tako i dvorišta u mjestu Kruševo. Navodi da ranije nikad nije imao problema s djedom tužitelja, a niti s njegovim roditeljima, nisu imali problema oko načina korištenja dvorišta, već da su provokacije počele prije 2-3 godine od strane tužitelja njegova brata i majke, na način da ga svakodnevno provociraju što su glasni i konzumiraju alkohol, već na način da ovim spornim dijelom neprestano ulaze i izlaze svojim vozilima onemogućavajući njemu pristup njegovu nekretnini, pa da je on u više navrata zvao policiju. Navodi da je svaki put po pozivu roditelja tužitelja da makne svoje vozilo isto učinio, i da nije bilo problema, a da on drugačije ne može parkirati svoje vozilo, nego ovako da im prijeći prolaz jer ako bi se drugačije parkirao da bi sebi prijeći ulaz i izlaz iz apartmana. Navodi da vozilo Kia koristi on, a da za drugo ne zna čije je, ali da je moguće da je to vozilo od nekog od njegovih gostiju. Oko načina korištenja spornog dijela ali uopće dvorišta oko nekretnine nije bilo dogovora, a da tužitelj isto nije koristio sve dok on nije uredio prilaz i betonirao stavio dvorišna vrata. Tužitelj i njegova obitelj da mogu pristupiti s druge strane apartmanu, ali ne vozilom. On da je tužitelju dao ključ od tih ulaznih vrata. Sporni dio da koriste zadnji 3 godine, a ranije da nisu, te da su tada počeli problemi. Oni da njega prolaskom ovim spornim dijelom provociraju, ali ne zna što je uzrok za to. Nitko drugi osim obitelji Beriće i njegove obitelji ne posjeduje ključ ulaznih dvorišnih vrata, a da vrata budu zatvorena, te da ne postoji mogućnosti da netko treći uđe i parkiralo svoje vozilo u njihovom dvorištu. Da su Beriće mogli ranije doći do svog apartmana s gornje strane ali da im to više nije moguće jer da je tu napravljena ograda prije 3-4 godine.

12. Nakon provedenog dokaznog postupka, u kojem je sud cijenio svaki dokaz pojedinačno i sve dokaze u međusobnoj svezi, a na temelju brižljive i savjesne ocjene svako dokaza utvrđeno je slijedeće :

- da su tužitelj i tuženik suvlasnici i suposjednici spornog dijela dvorišta nekretnine kat. čest. 3192/451 k.o. Kruševo,
- da tužitelj i tuženik izvršavaju faktičnu vlast na predmetu spora,
- da tužitelj i tuženik posjeduju ključeve ulaznih dvorišnih vrata,
- da su tužitelj i tuženik koristili sporni dio dvorišta, tužitelj kao prolaz do svoje kuće odnosno apartmana, tuženik kao dio za parkiranje kako svojih vozila tako i vozila svojih gostiju,
- da se vozilom marke Kia koje je bilo parkirano utužene prigode na predmetu spora, na način da smeta tužitelja u njegovu suposjedu koristi tuženik,
- fotografija utuženog događaja da je snimljena 23. svibnja 2023. kada je tužitelja saznao za čin smetanja posjeda,
- da je tužba podnesena 21. lipnja 2026,
- da je i nakon spornog događaja tuženik također vozilo parkirao na spornom dijelu i time onemogućio tužitelja u pristupu svojoj nekretnini ,(tako 9.7.2023., 24.7.2023, 31.7. 2023, 11.8.2023, - vidljivo iz priloženih fotografija) navedeno je vidljivo i iz fotografija očevida od 28. 3.2024.

13. Uvidom u fotografiju koja je datirana na dan 23. svibnja 2023., a dovodeći isto u svezi s navodima iz tužbe tužitelja te s iskazima saslušanih svjedoka Josipa Berića i Dijane Beriće koji su naveli da se sporni događaj dogodio u svibnju 2023. godine, sud je utvrdio da je tužitelj za čin smetanja saznao 23. svibnja 2023. te je tužbu podnio 21. lipnja 2023. odnosno u roku od 30 dana od saznanja za čin smetanja, kao i u roku od jedne godine o nastalog smetanja, čime je otklonjen prigovor tuženika da tužba nije podnesena u zakonskom roku.

14. Nadalje u odnosu na prigovor aktivne legitimaciju, sud je tijekom postupka utvrdio da je tužitelj legitimiran u podnošenju ove tužbe, jer tužitelj izvršava faktičnu vlast na stvari, a činjenica da isti povremeno živi u Njemačkoj ne isključuje ga iz takve faktične vlasti. Isto tako činjenica da roditelji tužitelja pretežito koriste predmet spora ne isključuje tužitelja kao posjednika odnosno suposjednika.

15. Isto tako u odnosu na prigovor promašene pasivnu legitimaciju, sud je utvrdio da je korisnik vozila marke Kia koji se nalazi na fotografijama učinjenog čina smetanja upravo vozilo kojim se koristi tuženik, a isto je tuženik u svom iskazu i posvjedočio navodeći da je to vozilo kojim se on koristi, te da je isto parkirao na navedeni način jer da se drugačije parkira da bi sebi zagradio ulaz i izlaz iz svog apartmana.

16. Tako, a imajući u vidu navode iz tužbe, iskaze svjedoka i stranaka, utvrđeno je da su tužitelj i članovi njegove obitelji predmet spora koristili kao pristupni prolaz svojoj nekretnini, odnosno apartmanu, za što posjeduju i ključ ulaznih dvorišnih vrata, što ne spori niti tuženik u svom iskazu. Takav način izvršenja suposjeda na predmetu spora izvršavao se godinama, što potvrđuje i tuženik kada navodi da nije bilo problema oko korištenja predmeta spora još od djeda tužitelja i njegovih roditelja. Nije sporno što proizlazi iz dokaznog postupka, da je upravo tuženik vozilo koje koristi utužene prigode parkirao na način da tužitelju odnosno članovima njegove obitelji onemogućujući prilaz njihovoj nekretnini odnosno apartmanu, navedeno je potvrdio i tuženik, jer navodi da na taj način mora parkirati, jer da drugačije parkira da bi sebi zagradio ulaz i izlaz u svoj apartman. Ovako ponašanje tuženika ponavlja se u više navrata, pa tako i nakon utuženog događaja, što je vidljivo iz fotografija koje prileže spisu datirane na dan 7.2023., 24.7.2023., 31.7. 2023., 11.8.2023., a da je tome tako svjedoče u svom iskazu i svjedoci Gojko i Ana Jekrović, pa takvo ponašanje tuženika više ne predstavlja jednokratno i prolazno ponašanje već stvarno i bitno, čime u bitnome ograničava tužitelja u dosadašnjem način izvršavanju faktične vlasti na stvari.

17. S obzirom na utvrđeno, da je tužitelj posljednji mirni posjednik, da je utvrđen čin smetanja posjeda od strane tuženika, kojim smetanjem je u bitnom ograničio tužitelja u njegovu dosadašnjem načinu izvršavanja faktične vlasti na stvari, ispunjene su zakonom propisane pretpostavke za zaštitu suposjeda, zbog čega je sud usvojio postavljeni tužbeni zahtjev, utvrdio čin smetanja suposjeda od strane tuženika, te naredio uspostavu suposjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja, te zabraniti takvo ili slično smetanje ubuduće.

18. Na kraju, vezano za tvrdnje tuženika da tužitelj ima drugi ulaz svojoj nekretnini, za navesti je tuženiku da je za smetanje suposjeda pravno irelevantno koliko prolaza tužitelj ima svojoj nekretnini i da li se istim koristi, jer kod zaštite suposjeda je jedino bitno jeli tužitelj bio u suposjedu predmeta spora i jeli iz njega isključen ili bitno ograničen.

19. Temeljem čl.154.st.1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP), u svezi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 138/23 – dalje Tarife), tužitelju pripada naknada za sastav tužbe, podnesak od 3.12.2023., ročište od 4.12.2023. i 28.3.2024. ukupno četiri radnje 250 bodova sukladno Tbr.7. toč. 2. Tarife, za podnesak od 4.5.2024., ročište 28.2.2025., te ročište 11.4.2024. od po 50 bodova sukladno Tbr. 7. toč. 2. al.1. Tarife, za sastav žalbe od 28. 5.2025. naknada od 50 bodova sukladno Tbr. 10. toč. 4. Tarife, te u ponovljenom postupku pristup na dva ročišta 10. 7.2026. i 24.8.2026. od po 50 bodova sukladno Tbr.7.toč.2.al.1. Tarife, što ukupno iznosi 550 bodova uvećano za 2,00 eura sukladno Tbr. 54. iznosi 1.100,eura eura, te uvećano za pdv od 25% iznosi 1.375,00 eura. Takav trošak uvećava se za trošak vještačenja u iznosu od 530,89 eura, trošak sudski pristojbi u iznosu 66,35 eura, stoga ukupan trošak tužitelja iznosi 1.972,24 eura.

Tužitelj se odbija sa zatraženom naknadom od 250 bodova u ponovljenom postupku, budući da je u ponovljenom postupku bilo dvije sudske radnje i to za pristup na dva ročišta 10.7.26 i 24.8.26., kako je gore navedeno i priznato, pa mu ne pripada naknada od 250 bodova za četiri sudske radnje sukladno Tbr. 7. toč. 2. Tarife, isto tako tužitelj je uplatio sudsku pristojbu u ukupnom iznosu od 66,35 eura, pa stoga zahtjev od 139,81 eura na ime sudske pristojbe ne bi bio cijelosti osnovan.

20. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci rješenja.

Benkovac, 28. rujna 2026.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 8 dana od dana primitka prijepisa istog. Žalba se podnosi putem ovog suda nadležnim Županijskim sudovima (čl.4. i 5. Zakona o područjima i sjedištima sudova – "Narodne novine" 128/14), pisano, u tri jednaka primjerka.

DNA:

Tužitelju, po punomoćniku, putem e oglasne ploče suda,

Tuženiku, po punomoćnici, putem e oglasne ploče suda.

Broj zapisa: **9-3088d-c9681**

Kontrolni broj: **02231-bddb7-47b0e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.